

Іван Капсамун

Блеф та загроза. Небезпечне протистояння навколо України заходить на нове коло...

Судячи з ситуації, що складається з можливим новим вторгненням Росії в Україну, розігрується геополітична гра, в якій має місце як великий блеф, так і реальна загроза.

<https://www.chasipodii.net/article/27614/>

Судячи з ситуації, що складається з можливим новим вторгненням Росії в Україну, розігрується геополітична гра, в якій має місце як великий блеф, так і реальна загроза.

Москва, надуваючи щоби, приносить горе своїм сусідам, захоплюючи території та вбиваючи людей. Марить неоімперськими амбіціями і вважає себе суперником Заходу, брязкаючи зброєю і виставляючи немислимі ультиматуми. Вашингтон позиціонує себе захисником світової демократії та підтримує статус держави номер один, намагається заспокоїти злочинця та окупанта, просуваючи свій порядок денний. Є, звісно, інші світові столиці, до думки яких також прислухаються. Насамперед це Пекін та колективний Брюссель.

Зверніть увагу, що основна злива інформації про повномасштабний напад на Україну з різними схемами та стрілочками з самого початку з'являється у західних виданнях – в основному американських, менше британських. Літаки цих країн останніми місяцями безперервно прилітають до Києва з відповідним озброєнням для України. А ще згадаємо, яким іноземним посольствам у добровільному чи примусовому порядку рекомендували залишити Україну. Правильно, це американському, британському, канадському та австралійському посольствам. Все це говорить про те, що англосакси ведуть свою гру на підвищення ставок, вирішуючи завдання, які стосуються не лише підтримки України та протистояння з Росією, а й інших гравців. Ними можуть бути як союзники в Європі (Берлін, Париж ...), так і Китай, що набирає обертів.

А тепер деякі новини. У четвер відбулася телефонна розмова між президентами США Джо Байденем та Україною Володимиром Зеленським. Спілкування відбулося одразу після зустрічі у Парижі політичних радників лідерів країн «Нормандської четвірки». Зважаючи на все, американці не хочуть віддавати першість із курування «українського кейсу» німцям та французам. А останні, маючи готовий дипломатичний майданчик, намагаються дати новий подих Мінським угодам. Таким чином, демонструючи вагу та вплив.

Офіційно у Білому домі після спілкування Байдена та Зеленського заявили, що американське посольство в Україні працює у повному обсязі, незважаючи на від'їзд частини дипломатів. Більше того, США та партнери готові «рішуче відреагувати» у разі нападу РФ на Україну. Також американці вивчають варіанти макроекономічної допомоги нашій країні. Згадали, до речі, і про «Нормандський формат»: Байден підтримує зусилля учасників переговорів щодо припинення вогню.

Президент України Володимир Зеленський, у свою чергу, написав у Твіттері: «Мав довгу телефонну розмову з президентом США. Обговорили поточні дипломатичні зусилля щодо деескалації та погодили спільні дії на майбутнє. Подякував Президенту Джо Байдену

за військову допомогу, що триває. Обговорили також можливість фінансової підтримки України». Крім цього, в Офісі президента повідомили, що Зеленський готовий зустрітися з лідерами країн Нормандської четвірки (Україна, Росія, Франція та Німеччина) найближчим часом.

Очевидно, що мертві Мінські угоди намагаються хоч якось поживити. За підсумками 8-годинної зустрічі керівник ВП України Андрій Єрмак заявив, що сторони мають багато розбіжностей, які необхідно подолати, щоб рухатися вперед. Також він наголосив, що «ми очікуємо на деескалацію біля наших кордонів». Кремль продовжує накреслювати свою штучну лінію. Представник РФ Дмитро Козак заявив, що питання прямих переговорів Києва з «Л/ДНР» - ключове, а також, що Україна має надати особливий статус ОРДЛО та провести там вибори.

Такі заяви говорять про те, що за нинішніх умов шанси на поживлення угод мінімальні. По-перше, вони були підписані (2014-2015 рр.) під тиском, коли відбувся наступ російської армії, у першому випадку в Іловайську, у другому у Дебальцевому, що згідно з міжнародними конвенціями дає право Україні відмовитися від виконання цих угод. По-друге, це ж не Україна ігнорує Мінськ, а Москва та її маріонетки в Донецьку та Луганську, які не виконують найпростішого: не припиняють вогонь, не погоджуються на обмін утримуваними особами, не допускають Міжнародний комітет Червоного Хреста на окуповані території, не хочуть відкривати КПВВ тощо.

Оскільки вирішити українське питання через Мінські угоди у Москви ніяк не виходить, вони вирішили піти іншим шляхом: погрожуючи Україні та шантажуючи Захід, домовитися про перерозподіл сфер впливу в Європі. Але й тут поки що нічого не виходить, тому що і США, і НАТО відкрито дали зрозуміти, що про свої болючі фантазії у вигляді якихось «червоних ліній» у Кремлі можуть забути. У такій ситуації «Третньому Риму» з його пихатими амбіціями доводиться шукати наступні можливі кроки. Один із них – продовжувати нагнітати ситуацію, лякаючи завтрашнім нападом, щоб сіяти хаос та паніку. Росіянам всіяко потрібно підтримувати температуру по палаті, інакше фокус не вдасться.

І якщо у російському МЗС кажуть, що «навіть думка про війну Росії з Україною неприйнятна», то в Москві такий варіант не виключають і цілком серйозно до нього готуються. Про це можна судити з безперервних військових навчань, зокрема на білоруській території, а також постійного переміщення та накопичення озброєнь та живої сили вздовж українського кордону та на окупованих територіях Криму та ОРДЛО. Москва намагається цю загрозу дорого продати, отримавши омріяні поступки (дуже хочеться бути світовим гравцем). Але поки що не вдається, оскільки одна група країн бачить у Москві ведмеда з гранатою, а основні гравці вказують Кремлю на своє місце. Наприклад, сьогодні багато військових експертів говорять про те, що забратися ОДКБ (читай Росію) з Казахстану після відомих подій змусили китайці, виставивши путінському режиму відповідний ультиматум.

Втім, Україна завжди має бути готовою до будь-якого сценарію. «Розумієте, тут фокус у чому: тепер не вдавшись до сильних військових заходів щодо нашої країни, РФ виглядатиме, м'яко кажучи, ніби то слабкою, - пише у ФБ політехнолог Олег Постернак. - На мене, можливі два сценарії відповіді (за словами російського МЗС «військово-технічної відповіді»):

- розміщення високоточної неядерної (а можливо і ядерної) зброї в Білорусі;
- політико-військова акція в ОРДЛО (переростання окопної фази в гарячу, визнання фіктивного суверенітету територій з подальшим їх включенням до «Союзної держави» разом з іншими штучними анклавом на пострадянському просторі).

Проте, на тлі роздутої західними медіа «повномасштабної війни» з «розграбуванням Києва» ці відповіді будуть виглядати для масової свідомості України непропорційними (хоча з точки зору інтересів РФ – цілком резонними та стратегічними).

Це все до того, що українська самовпевненість у своїх силах зростає у геометричній прогресії. Вершки «зупинити Росію від нової агресії» зніме, безумовно, Байден, але й Україна виходить у такому разі з новим чином - бетонного форпосту, якого РФ не здатна проковтнути».